

ԾԱՆՈԹԱԳՐՈՒԹՅՈՒՆԵՐ

o

Ա. ԲԱՆԱՀՅՈՒՄՈՒԹՅՈՒՆ

ՀԵԶԻԱԹՆԵՐ, ԶՐՈՒՑՑՆԵՐ, ԱՌԱԿՆԵՐ, ԱՆԵԿԴՈՏՆԵՐ

1. ԽԵՖՅԱՔ ԸՆԸՆ-ԴՐՈՆՅԻ ՄԱՍԻՆ

(էջ 8)

Տպագրվում է առաջին անգամ: Պատմել է Մարգարիտ Տեր-Միքայելյանը, ծնված 1863 թ. նոր Բայազեառում, Գրի է առնվել 1939 թ. նոր Բայազեառում:

Գրառման ընագիրը գտնվում է ՀԱԱՀ ԳԱ ՀԱՅԻ ԱՊՈՒԹՅԱՆ և ՎՃԱԳՐՈՒԹՅԱՆ ինստիտուտի բանահյուսության բաժնի արդիվում, Գ. Մ. Միքայելյանի փոնզում: Այսուհետեւ՝ բանահյուսական արխիվ, Գ. Մ. ֆոնդ:

2. ՊԱՄԻԿ-ՉԱԽԻ ԽԵՖՅԱՔՔ

(էջ 16)

Տպագրվում է առաջին անգամ: Պատմել է 1927 թ. Աստղիկ Տեր-Միքայելյանը, ծնված 1898 թ. նոր Բայազեառում: Համ Ա. Տեր-Միքայելյանի այս հերթաթը նաև լսել է իր մեծ հորեղորդից, աս էլ իրենց գերգասասանի մժերից, որոնք եկել էին Հին Հեն Բայազեառից: Գրի է առնվել հիշողությամբ 1969 թ. Երեանում:

Գրառման ընագիրը գտնվում է բանահյուսական արխիվում (Գ. Մ. ֆոնդ):

3. ԳՈՐԾԻ, ՍԱՐԵՋԻ և ԶԱՄԲԱԽԻ ՄԱՍԻՆ

(էջ 29)

Տպագրվում է առաջին անգամ: Պատմել է Գասպար Պետրոսի Բագեյանը, ծնված 1880 թ. նոր Բայազեառում, գրի է առնվել 1967 թ. նույն աեղում: Ասացողը հերթաթը լսել է Հայրապետ Միքայելյանից:

Գրառման ընագիրը գտնվում է բանահյուսական արխիվում (Գ. Մ. ֆոնդ):

4. ԱՆԽԻՂԵ ՔԱՔԱԼՈՐԻ, ԽԵԼՈՒ ՎԱՐՔԱՅԻ ՈՒ

Բիրւա խոր խեֆյաքք

(էջ 42)

Տպագրվում է առաջին անգամ: Պատմել է Եփրեմ Հայրապետ Միքայելյանը, ծնված 1902 թ. նոր Բայազեառում, գրի է առնվել 1970 թ. նույն աեղում:

Գրառման ընագիրը գտնվում է բանահյուսական արխիվում (Գ. Մ. ֆոնդ):

5. ՀԱՅՐԻԿ ՎԻԱԽԻ, ՄԱՅՐԻԿԻ ԷԿԱՎ

(էջ 52)

Տպագրվում է առաջին անգամ: Պատմել է Հովհաննես Գասպարյանը (Զարլու Հովհաննեսը), ծնված 1882 թ. նոր Բայազեառում, գրի է առնվել 1960 թ. նոր Բայազեառում:

Գրառման ընագիրը գտնվում է բանահյուսական արխիվում (Գ. Մ. ֆոնդ):

6. ԱՆԽԻՂԵ ՈՒ ԱՆԿՈԽՉ ԹԵՐՂԵՐ

(էջ 54)

Տպագրվում է առաջին անգամ: Պատմել է Հովհաննես Գասպարյանը (Զարլու Հովհաննեսը), ծնված նոր Բայազեառում 1932 թ., գրի է առնվել 1962 թ. նույն աեղում:

Գրառման ընագիրը գտնվում է բանահյուսական արխիվում (Գ. Մ. ֆոնդ):

7. ԳՈՐԾԻ ՈՒ ԹԵՐՂԵՐ

(էջ 57)

Տպագրվում է առաջին անգամ: Պատմել է Արշակ Խաչատրյանը Յուլքաշի-Բաղեյանը. հիշողությամբ գրի է առնվել 1970 թ., Երևանում:

Գրառման ընագիրը գտնվում է բանահյուսական արխիվում (Գ. Մ. ֆոնդ):

8. ՔՅԱՍԻՔ ԽԱՄԻ ԽԵՖՅԱՔՔ

(էջ 58)

Տպագրվում է առաջին անգամ: Պատմել է Եփրեմ Հայրապետ Միքայելյանը: Գրի է առնվել 1953 թ. նոր Բայազեառում:

Գրառման ընագիրը գտնվում է բանահյուսական արխիվում (Գ. Մ. ֆոնդ):

9. ՀԵՆՀԻ ԽԱԳ ՀԵՍ ԹԽՈՒՄ

(էջ 59)

Տպագրվում է առաջին անգամ: Պատմել է Գրիգոր Ազարյանի Բագեյանը, ծնված 1893 թ. նոր Բայազեառում, գրի է առնվել 1970 թ., Երևանում:

Գրառման ընագիրը գտնվում է բանահյուսական արխիվում (Գ. Մ. ֆոնդ):

10. ԶԵՍ ԱՎԻ ՄԻ ԱՊ, ԷԼ ԲԵՆ ԵՍ ԳՐՓՈՒՄ

(էջ 59)

Տպագրվում է առաջին անգամ: Պատմել է Արշակ Խաչատրյանը Յուլքաշի-Բաղեյանը, ծնված 1875 թ. նոր Բայազեառում: Հիշողությամբ գրի է առնվել 1970 թ. Երևանում:

Գրառման ընագիրը գտնվում է բանահյուսական արխիվում (Գ. Մ. ֆոնդ):

11. ՄԵ ԱՎԻ ՂԵՐԵԿԻ ԱՐԱՍ

(էջ 60)

Տպագրվում է առաջին անգամ: Պատմել է Խաչատրյանը Մանուկի Բագալյանը, ծնված նոր Բայազեառում 1873 թ.: Գրի է առնվել 1952 թ. նույն աեղում:

Դրառման բնագիրը գտնվում է բանահյուսական արխիվում (Գ. Մ. ֆոնդ):

12. Խելքաթ Սեբոլի ու աղի մասին

(էջ 60)

Տպագրվում է առաջին անգամ: Պատմել է Եփրեմ Հայրապետի Միքայելյանը: Գրի է առնվել 1947 թ. նոր Բայազետուում:

Դրառման բնագիրը գտնվում է բանահյուսական արխիվում (Գ. Մ. ֆոնդ):

13. Ես մեկ, քը մե՞կը

(էջ 62)

Տպագրվում է առաջին անգամ: Պատմել է Խաչատուր Մանուկի Բագալյանը, ծնված նոր Բայազետում 1873 թ.: Գրի է առնվել 1964 թ. Երեանուում:

Դրառման բնագիրը գտնվում է բանահյուսական արխիվում (Գ. Մ. ֆոնդ):

14. Իշխանութիւն

(էջ 63)

Տպագրվում է առաջին անգամ: Պատմել է Մուշը Զիրոյանը, ծնված 1900 թ. նոր Բայազետում: Գրի է առնվել 1963 թ. նույն տեղուում:

Դրառման բնագիրը գտնվում է բանահյուսության արխիվում (Գ. Մ. ֆոնդ):

15. Էրկոսկ էլ զարմացան

(էջ 63)

Տպագրվում է առաջին անգամ: Պատմել է Հովհաննես Բագոյի Բագեյանը, ծնված 1886 թ. նոր Բայազետում: Գրի է առնվել 1958 թ. Երեանուում:

Դրառման բնագիրը գտնվում է բանահյուսական արխիվում (Գ. Մ. ֆոնդ):

16. Լավ ա, լավ, բայի բարին էս էր

(էջ 63)

Տպագրվում է առաջին անգամ: Պատմել է Մարգարիտ Տեր-Միքայելյանը: Գրի է առնվել 1946 թ. Երեանուում:

Դրառման բնագիրը գտնվում է բանահյուսական արխիվում (Գ. Մ. ֆոնդ):

17. Տերքեր, կարքիտ մեռնեմ, իշխ

զարիկը ե՞փ ա

(էջ 64)

Տպագրվում է առաջին անգամ: Պատմել է Գասպար Պետրոսի Բագեյանը: Գրի է առնվել 1960 թ. նոր Բայազետուում:

Դրառման բնագիրը գտնվում է բանահյուսական արխիվում (Գ. Մ. ֆոնդում):

18. Բը մենք մարք չե՞նք

(էջ 64)

Տպագրվում է առաջին անգամ: Պատմել է Հայրապետ Միքայելի Տեր-Միքայելյանը (Հայրո ամին), ծնված 1855 թ. նոր Բայազետում, մահացել է 1919 թ.: Հիշողությամբ գրի է առնվել 1962 թ. Երեանուում:

Դրառման բնագիրը գտնվում է բանահյուսական արխիվում (Գ. Մ. ֆոնդ):

19. Վախենում եմ, էս էլ բցեն իմ վրեն

(էջ 65)

Տպագրվում է առաջին անգամ: Պատմել է Գրեգոր Աղա-յանի Բագեյանը: Գրի է առնվել 1937 թ. Երեանուում:

Դրառման բնագիրը գտնվում է բանահյուսական արխիվում (Գ. Մ. ֆոնդ):

20. Հիրգվա խաց ուտելուց դեն էլ ի՞նչ գործ

(էջ 65)

Տպագրվում է առաջին անգամ: Պատմել է Եփրեմ Հայրապետի Միքայելի Տեր-Միքայելյանը (Կարո ամին) 1920-ական թվականներին, ծնված 1845 թ. նոր Բայազետուում: Գրի է առնվել Հիշողությամբ, 1969 թ. Երեանուում:

Դրառման բնագիրը գտնվում է բանահյուսության արխիվում (Գ. Մ. ֆոնդ):

21. Ես ըսկի մոզի էլ շնելաւ

(էջ 66)

Տպագրվում է առաջին անգամ: Պատմել է Կարապետ Միքայելի Տեր-Միքայելյանը (Կարո ամին) 1920-ական թվականներին, ծնված 1845 թ. նոր Բայազետուում: Գրի է առնվել Հիշողությամբ, 1969 թ. Երեանուում:

Դրառման բնագիրը գտնվում է բանահյուսական արխիվում (Գ. Մ. ֆոնդ):

22. ՄԵ ՄԱՐՔԻ ԽՈՍԽԱԿԱՆՈՒԹԵՆԻՐ

(էջ 66)

Տպագրվում է առաջին անգամ: Պատմել է Ներսես Ղալույանը, ծնված 1896 թ. նոր Բայազետում: Գրի է առնվել 1939 թ. նույն տեղուում:

Դրառման բնագիրը գտնվում է բանահյուսական արխիվում (Գ. Մ. ֆոնդ):

23. Խաց ուտելը ե՞փ ա հարմար

(էջ 67)

Տպագրվում է առաջին անգամ: Պատմել է Գասպար Պետրոսի Բագեյանը: Գրի է առնվել 1970 թ. նոր Բայազետում:

Դրառման բնագիրը գտնվում է բանահյուսական արխիվում (Գ. Մ. ֆոնդ):

24. Ես, բը չե՞մ կարոացե

(էջ 67)

Տպագրվում է առաջին անգամ: Պատմել է Արշակ Խաչատուրի Յուղոյաչի-Թափեյանը: Հիշողությամբ գրի է առնվել 1970 թ. Երեանուում:

Դրառման բնագիրը գտնվում է բանահյուսական արխիվում (Գ. Մ. ֆոնդ):

25. Դու միշիր՝ ես ուրիսցա, ես էլ վշի՝

դու ուրիսցար

(էջ 67)

Տպագրվում է առաջին անգամ: Պատմել է Ասրդո Մկոյի Բողոյանը, ծնված 1900 թ. նոր Բայազետում: Գրի է առնվել 1965 թ. նույն տեղուում: Ասրդոն զուռնա վշող էր:

Դրառման բնագիրը գտնվում է բանահյուսական արխիվում (Գ. Մ. ֆոնդ):

26. Սանօքը

(էջ 67)

Տպագրվում է առաջին անգամ: Պատմել է Վարդան Նիկոլի Բագեյանը, ծնված 1903 թ. նոր Բայազետում: Գրի է առնվել 1962 թ. Երեանուում:

Դրառման բնագիրը գտնվում է բանահյուսական արխիվում (Գ. Մ. ֆոնդ):

27. Ես էլ մորս նիշեցի

(էջ 67)

Տպագրվում է առաջին անգամ: Պատմել է Վարդան Նիկոլի Բագեյանը: Գրի է առնվել 1962 թ. Երեանուում:

Գրառման բնագիրը գտնվում է բանահյուսական արխիվում (Գ. Մ. ֆոնդ):

28. Որն ա շոշի, թո էնի նսնի (էջ 68)

Տպագրվում է առաջին անգամ: Պատմել է Աստղիկ Տեր-Միքայելյանը, Հիշողությամբ գրի է առնվել 1969 թ. ծրագրում:

Գրառման բնագիրը գտնվում է բանահյուսական արխիվում (Գ. Մ. ֆոնդ):

29. Կարապետն ու Անուշկեն (էջ 68)

Տպագրվում է առաջին անգամ: Պատմել է Հակոբ Կարապետի Թոուլյանը, ծնված 1892 թ. նոր Բայազետում: Ապրում է Թրիլիսիում, ուր և գրի է առնվել 1960 թ.:

Գրառման բնագիրը գտնվում է բանահյուսական արխիվում (Գ. Մ. ֆոնդ):

30. Հստուց զեն Քրիստոս ճինողի... (էջ 68)

Տպագրվում է առաջին անգամ: Պատմել է Արշակ Խալատուրի Ցուլքարի-Բագեյանը: Հիշողությամբ գրի է առնվել 1970 թ. ծրագրում:

Գրառման բնագիրը գտնվում է բանահյուսական արխիվում (Գ. Մ. ֆոնդ):

31. Սիաթը բակա նոքա (էջ 69)

Տպագրվում է առաջին անգամ: Պատմել է Տիգրան Միքայանի Արշակյանը, ծնված 1905 թ. Մարաունուշշանի ներքին Գեաացին գյուղում: Գրի է առնվել 1955 թ. նոր Բայազետում:

Գրառման բնագիրը գտնվում է բանահյուսական արխիվում (Գ. Մ. ֆոնդ):

32. Սիաթը նոր եմ նոք (էջ 69)

Տպագրվում է առաջին անգամ: Պատմել է մի հարսանքափը 1939 թ. նոր Բայազետում:

Գրառման բնագիրը գտնվում է բանահյուսական արխիվում (Գ. Մ. ֆոնդ):

33. Էրկու հսխմախ, մեկն էլ նեվլցուկ (էջ 69)

Տպագրվում է առաջին անգամ: Պատմել է Նիկոլայ Կեեյանը, ծնված 1892 թ. նոր Բայազետում: Գրի է առնվել 1952 թ. ծրագրում:

Գրառման բնագիրը գտնվում է բանահյուսական արխիվում (Գ. Մ. ֆոնդ):

34. Խմուկը (էջ 70)

Տպագրվում է առաջին անգամ: Պատմել է Նիկոլայ Կեեյանը: Գրի է առնվել 1852 թ. ծրագրում:

Գրառման բնագիրը գտնվում է բանահյուսական արխիվում (Գ. Մ. ֆոնդ):

35. Զառկ'ալամին զիլվանքը շկեռան (էջ 70)

Տպագրվում է առաջին անգամ: Պատմել է Գասպար Պետրոսի Բագեյանը, ծնված 1882 թ. նոր Բայազետում: Գրի է առնվել 1955 թ. ծրագրում:

Գրառման բնագիրը գտնվում է բանահյուսական արխիվում (Գ. Մ. ֆոնդ):

36. Մանթաշվին ու դալաբը (էջ 72)

Տպագրվում է առաջին անգամ: Պատմել է Եփրեմ Հայրապետի Միքայելյանը: Գրի է առնվել 1945 թ. նոր Բայազետում:

Գրառման բնագիրը գտնվում է բանահյուսական արխիվում (Գ. Մ. ֆոնդ):

37. Մկրտիչ սոյեն և սալզաբ Լեոնը (էջ 73)

Տպագրվում է առաջին անգամ: Պատմել է Լեոն Պետրոսի Բագեյանը, ծնված 1882 թ. նոր Բայազետում: Գրի է առնվել Հիշողությամբ, 1962 թ. նույն աեղում:

Գրառման բնագիրը գտնվում է բանահյուսական արխիվում (Գ. Մ. ֆոնդ):

38. Քեֆ անող աղերքը, բցիրն ու սպեն (էջ 74)

Տպագրվում է առաջին անգամ: Պատմել է Եփրեմ Հայրապետի Միքայելյանը: Գրի է առնվել 1969 թ. ծրագրում:

Գրառման բնագիրը գտնվում է բանահյուսական արխիվում (Գ. Մ. ֆոնդ):

39. Շայովլ վարեն (էջ 76)

Տպագրվում է առաջին անգամ: Պատմել է Հայկ Շուրուրյանը, ծնված 1894 թ. նոր Բայազետում: Գրի է առնվել 1967 թ. ծրագրում:

Գրառման բնագիրը գտնվում է բանահյուսական արխիվում (Գ. Մ. ֆոնդ):

40. Զայը բցուիլ խմանք, սլա (էջ 76)

Տպագրվում է առաջին անգամ: Պատմել է Արշակիր Դաշյանը, ծնված 1907 թ. նոր Բայազետում: Գրի է առնվել 1970 թ. ծրագրում:

Գրառման բնագիրը գտնվում է բանահյուսական արխիվում (Գ. Մ. ֆոնդ):

41. Հերեվնա բաղերի կ'ուլարուկները (էջ 77)

Տպագրվում է առաջին անգամ: Պատմել է Եփրեմ Հայրապետի Միքայելյանը: Գրի է առնվել նույն աեղում 1968 թ.:

Գրառման բնագիրը գտնվում է բանահյուսական արխիվում (Գ. Մ. ֆոնդ):

42. Ուզում աւ զարի ելինի, ուղում աւ ցորեն (էջ 77)

Տպագրվում է առաջին անգամ: Պատմել է Կարո ամին 1920-ական թվականներին Հիշողությամբ: Գրի է առնվել ծրագրում 1969 թ.:

Գրառման բնագիրը գտնվում է բանահյուսական արխիվում (Գ. Մ. ֆոնդ):

43. Մեր կանոն ու ննգեր լենինը խմալ ալսպեր տղա (էջ 77)

Տպագրվում է առաջին անգամ: Պատմել է Զօհհար Մելոյանը (Վանոյի Հայրը): Գրի է առնվել Եփրեմ Հայրապետի Միքայելյանի պատմածից 1950 թ. նոր Բայազետում:

Գրառման բնագիրը գտնվում է բանահյուսական արխիվում (Գ. Մ. ֆոնդ):

44. Վախլուկը

(էջ 78)

Տպագրվում է առաջին անգամ: Պատմել է՝ «ազգեն Հովհաննեսի Մարտիանյանը», ծնված 1910 թ. նոր Բայաղետում: Գրի է, առնվել 1970 թ. Երևանում: Ասացողը մասնագիտությունը գիրարություն է:

Դրաման բնագիրը դտնվում է բանահյուսական արխիվում (Գ. Մ. ֆոնդ):

45. Բալեհսոն կորցրեր առ

(էջ 78)

Տպագրվում է առաջին անգամ: Պատմել է Նիկոլայ Կեշիշյանը: Գրի է առնվել 1932 թ. Երևանում:

Դրաման բնագիրը դտնվում է բանահյուսական արխիվում (Գ. Մ. ֆոնդ):

46. Սրամը արագ Կա ծախտիմ

(էջ 79)

Տպագրվում է առաջին անգամ: Պատմել է Եփրեմ Հայրապետի Միքայելյանը: Գրի է առնվել 1961 թ. նոր Բայաղետում:

Դրաման բնագիրը դտնվում է բանահյուսական արխիվում (Գ. Մ. ֆոնդ):

47. Խօմ շեմ տանում նժերին

(էջ 79)

Տպագրվում է առաջին անգամ: Պատմել է Արշավիր Նիկոլի Գրարյանը, ծնված 1903 թ. նոր Բայաղետում: Գրի է առնվել 1970 թ. Երևանում:

Դրաման բնագիրը դտնվում է բանահյուսական արխիվում (Գ. Մ. ֆոնդ):

ԱՎԱՆԴՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐ

(էջ 79)

1. Ելիկյա կամ Պատալի վաճեքը

Տպագրվում է առաջին անգամ: Վենը դտնվում է Լանջակրյար գյուղից (Նոր Բայաղետի շրջան) դեպի Հարավարեկելք, բարձունքի վրա Ավանդությունը պատմել են Լանջաղորյուրի բնակիչները: Յավոք, պատմողներից յեկի անոնը չի նշվել ժամանակին: Գրի է առնվել 1962 թ. նոր Բայաղետում: Դրաման բնագիրը դտնվում է բանահյուսական արխիվում (Գ. Մ. ֆոնդ):

Ավանդության ապարերակները հրատարակվել են՝ «Ազգագրական հանգեստ», գ. XIII, էջ 103. Ա. Ղանալանյան, Ավանդապատում, Երևան, 1969, էջ 238:

2. Սողումոն հիմաստունը դաան արավ

Տպագրվում է առաջին անգամ: Պատմել է Հովհաննես Գասպարյանը (Զարլու Հովհաննեսը): Գրի է առնվել 1969 թ. Երևանում:

Դրաման բնագիրը դտնվում է բանահյուսական արխիվում (Գ. Մ. ֆոնդ):

3. Նուազուզի խաշքարերը

Տպագրվում է առաջին անգամ: Ավանդությունը գրեթե նույնությամբ պատմել են Նորագուղ գյուղի շատ բնակիչները: Միայն ձկնորս Միքոն, 1939 թ., երր նորից պատմեց սույն ավանդությունը, ավելացրեց, որ խաշքարերը, որպես ծիավորների գորախամբ, րաղմից փախուստի են մատնել թշնամուն: Միքոն ասում էր նաև՝ որպեսղի խաշքարերը իրոք նմանվեն ծիավորների, վասնդի ժամանակ նրանց կտակից

պարկեր էին հազնեում: Գրի է առնվել 1969 թ. Երևանում:

Գրառման բնագիրը դտնվում է բանահյուսական արխիվում (Գ. Մ. ֆոնդ):

Ավանդության ապարերակները հրատարակվել են՝ Ա. Փիլոյան, Կորած Մարգարիա, Թիֆլիս, 1888, էջ 20, Մ. Սըմբատյանց, Գեղարքունիք..., էջմիածին, 1895, էջ 456, Ա. Ղանալանյան, Ավանդապատում, Երևան, 1969, էջ 267,

4. Կատուն Քրիստոսի ձեսի լալլսվան ա

Տպագրվում է առաջին անգամ: Պատմել է Սալրի Տեր-Միքայելյանը (Զալո), ծնված 1858 թ. նոր Բայաղետում, մահացել է 1928 թ.: Հիշողությամբ գրի է առնվել Երևանում 1969 թ.:

Դրաման բնագիրը դտնվում է բանահյուսական արխիվում (Գ. Մ. ֆոնդ):

46. Սրամը արագ Կա ծախտիմ

(էջ 79)

Տպագրվում է առաջին անգամ: Պատմել է Եփրեմ Հայրապետի Միքայելյանը: Գրի է առնվել 1961 թ. նոր Բայաղետում:

Դրաման բնագիրը դտնվում է բանահյուսական արխիվում (Գ. Մ. ֆոնդ):

47. Խօմ շեմ տանում նժերին

(էջ 79)

Տպագրվում է առաջին անգամ: Պատմել է Արշավիր Նիկոլի Գրարյանը, ծնված 1903 թ. նոր Բայաղետում: Գրի է առնվել 1970 թ. Երևանում:

Դրաման բնագիրը դտնվում է բանահյուսական արխիվում (Գ. Մ. ֆոնդ):

ԵՐԳԵՐ

(էջ 81)

Տպագրվում են առաջին անգամ: Լսել, սովորել ե դրի եմ առել տարրեր ժամանակներում ընաանեկան խնդույթներում, հարասնիքներում, եղիասարգական հավաքների ժամանակ, տարրեր սեռի, տարիքի նորրայաղետցիներից, ինչպես նոր Բայաղետում, այնպես էլ Երևանում (հատկապես վաղամենիկ Աստղիկ Տեր-Միքայելյանից):

Դրաման բնագիրը դտնվում է բանահյուսական արխիվում (Գ. Մ. ֆոնդ):

ՄԱՆԿԱԿԱՆ ԽԱՂԵՐԳԵՐ

(էջ 81)

Տպագրվում են առաջին անգամ: Գրի է առնված հիշողությամբ: Բնագրերը պահպան են բանահյուսական արխիվում (Գ. Մ. ֆոնդ):

ԱՌԱՄՆԵՐ, ԱՍԱՑՎԱԾՔՆԵՐ, ԴԱՐՁՎԱԾՔՆԵՐ, ԱՆԵԽԹ, ԿՇՏԱՄԲԱՆՔ

(էջ 93)

Տպագրվում են առաջին անգամ: Նոր Բայաղետում վիպական մանը ժանրի ստեղծագործությունները՝ առած-սացածերները կոչվում են ջանաց կսեր: Տարրեր ժամանակներում լսել եմ որի եմ առել զանազան տարիքի նորրայաղետցիներից: Դրաման բնագրերը դտնվում են բանահյուսական արխիվում (Գ. Մ. ֆոնդ):

Բ. ԱԶԳԱԳՐՈՒԹՅՈՒՆ

ԽԱՂԵՐ

(էջ 106)

Խաղեր գնդակով

Տպագրվում է առաջին անգամ: Գնդակը, որ նոր Բայաղետի բարրառով պթիք է կոչվում, սովորաբ շինուած էին բրդյա լաթի վրա Անունապիսի թել փաթաթելով (բանգում էին բրդյա հին գործվածներ): Այն գնանին խփելիս լավ թշում էր վեր, հարվածելիս, եթե թաց չըր, առանձնապիս ցավ չէր պատճառուած: Գնդակով խաղուած էին ութը խաղու կրաման բնագրերը գանգում է հնագիտական և աղջագրության ինստիտուտի ազգագրական արխիվում (Գ. Մ. ֆոնդ):

Խաղեր փայտնով

Տպագրվում է առաջին անգամ: Խաղերի գրաման բնագրը դտնվում է աղջագրական արխիվում (Գ. Մ. ֆոնդ):

Խաղեր Բաւրովի կամ ճօդով (խվազով)

Տպագրվում է առաջին անգամ՝ Նոր Թայալեառում առաջնամատական թվով 15 տարեկանից բարձր տղաներու երրումն իսպում էին երկու բարձր միմյանց գեմ և, խաղացողներու բարձրանում էին բարձրից գլխի ժայռածածկ լանշերու:

Այս խաղը պատանիների մեջ դարձացնում էր ճարպկություն, արագավաղություն, հնարամառնություն:

Ժամանակակից սպորտային խաղերի՝ ժամկապես ֆուարովի և քրոռա խաղի միջև մեծ նմանություն կա: Միայն քրոռա խաղալու ժամանակ գնդակ և գարպաս չկար: Դարպասին փոխարինում էր բարակույած՝ քրոռու, և գաշան էլ անսահմանափակ էր: Խաղերը զրի են առնվել 1970 թ: Գրառման ընագիրը գտնվում է աղքագրության արխիվում (Գ. Մ. Քոնդ):

Խաղեր ճաներով (վեգերով)

Տպագրվում է առաջին անգամ:

1. Ճանը (վեգ) կենակարաշի կենդանիների ծնկան հոգի բակորն է, որով երեխաները խաղում են, ճաներով խաղը, չնայած իր բարձրագույնությանը, տարրերվում է մյուս խաղերից նրանով, որ մարդական ու մի բան գրեթե չի տաշին խաղացողներին:

Այստեղ ներկայացված են ճաներով խաղերի մի բանի տեսակներ:

2. Հարվածող ճանը, որպեսզի ավելի ժանը լինի, ընտրում էին ավելի մեծը, որը «գանխը» էր կոչվում: Երբեմն ծակում կամ կողերը փորում էին և այդ փոսիկները տրճիճ էին լցնում կամ հանում էին ճանի կաղապարը ու արճիճից կամ բրոնզից ճան ձուլում: Գրառման ընագիրը գտնվում է աղքագրության արխիվում (Գ. Մ. Քոնդ):

Խաղեր գրափով, պարաբոլի

Տպագրվում է առաջին անգամ:

Այս խաղը տարածված է Հայաստանի շատ շրջաններում: Նոր թայալեառում կոչվում էր «Կալիշ», այլ շրջաններում «Լանխտիք»: Կայիշ խաղի երեք ձեւ կար: Նոր թայալեառում երկու երեխաները խաղում էին «Իթիշին», կար նաև մեկ խաղ, որը «Տըրընդողի» էր կոչվում: այս խաղը փոքրիկների համար էր և այժմ էլ յանկապարտեղներում խաղում են:

Գրառման ընագիրը գտնվում է աղքագրության արխիվում (Գ. Մ. Քոնդ):

Խաղեր առանց խռությայի

Տպագրվում է առաջին անգամ:

Դարասկղորին նոր թայալեառում բաղմաթիվ խաղեր կային, որ խաղում էին առանց խտղալիքի: Ներկայացված են մի բանի այդպիսի խաղեր: Գրառման ընագիրը գտնվում է աղքագրության արխիվում (Գ. Մ. Քոնդ):

ԲԺՇԿՈՒԹՅՈՒՆ, ԳՈՒՇԱԿՈՒԹՅՈՒՆԾԵՐ, ՏԼՄՍՆԸՐ (ԹԱԼԻՍՄԱՆ, ՀՄԱՅՈՒՄ), ՄԻՄԱԿԱՏԱՐՈՒԹՅՈՒՆԸՐ

(էլ 135)

Տպագրվում է առաջին անգամ:

Մինչև սովետական կարգերի հասաստվելը նոր թայալեառում ծովովդական բժկությունը խիստ տարածված էր: Բուժումների մեծ մասը հիմնված էր նախապաշտումների վրա և ոչ մի կապ չուներ բժկության հետ: Սակայն կային նաև այնպիսիները, որոնք մշակվել էին զարերի ընթացքում, և իրենց նշանակությունը պահել են նաև մեր օքրում (բուժությունը և այլ օրգանական նյութերի գործունեությունը):

Մեսերին, սովորսթյուններին, գուշակություններին մասմա ականատես և ականշալուր ենք եղել, մասմա էլ մեղ հաղորդել են մեծահասակ նորրալաղեացիները:

Գրառման ընագիրը գտնվում է աղքագրության արխիվում (Գ. Մ. Քոնդ):